

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ของประชาชนในจังหวัดนครพนม

Factors Affecting People's Decision to Vote for the Council Members and
Administrators of Nakhon Phanom Local Government Organizations

สุลีมาศ แพลงศรี¹ สันญาครณ์ สวัสดิ์โฮง² และ ละมัย ร่มเย็น³

Suleemart Plangsree¹, Sanyasorn Swasthaisong² and Lamai Romyen³

¹สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

Public Administration Program, Faculty of Management Science Sakon Nakhon Rajbhat University

²สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

Public Administration Program, Faculty of Management Science Sakon Nakhon Rajbhat University

³สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

Public Administration Program, Faculty of Management Science Sakon Nakhon Rajbhat University

E-mail: suleemat0857555376@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-7984-3075>

Corresponding author e-mail: sanyasorn@snru.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-6017-7321>

E-mail: lamairomyen@gmail.com; ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9969-8688>

Received 17/08/2022

Revised 23/08/2022

Accepted 23/08/2022

บทคัดย่อ

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนเป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาระบบการเมืองให้เป็นประชาธิปไตยซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญประการหนึ่งของระบอบประชาธิปไตย สังคมใดจะมีระดับความเป็นประชาธิปไตยสูงหรือต่ำพิจารณาได้จากระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายของการวิจัย 1) เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองและการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 2) เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 3) เพื่อศึกษาอิทธิพลของการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตจังหวัดนครพนม จำนวน 400 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ค่า IOC ระหว่าง 0.80-1.00 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.739-.929 ค่าความเชื่อมั่น .991 และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า (1) การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง การตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วน

[479]

Citation:

สุลีมาศ แพลงศรี สันญาครณ์ สวัสดิ์โฮง และ ละมัย ร่มเย็น. (2565). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 2 (4), 479-500.

Plangsree, S., Swasthaisong, S., & Romyen, L., (2022). Factors Influencing Voting Decision of People for Council Members and Administrators of Local Government Organizations in Nakhon Phanom Province. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 2 (4), 479-500;

DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2022.71>

ท้องถิ่นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (2) ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มี 4 ตัวแปร ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และ อาชีพที่อาศัยอยู่ โดยโมเดลดังกล่าวสามารถพยากรณ์ความผันแปรของการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ร้อยละ 26.40 (Cox & Snell $R^2 = .264$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ยกเว้น อายุ และอาชีพ (3) ตัวแปรย่อยของการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ ด้านการเลือกตั้ง ($\beta = .616$) ด้านการชุมนุมทางการเมือง ($\beta = .169$) และด้านการเข้าร่วมกิจกรรมกับกลุ่มการเมืองหรือพรรคการเมือง ($\beta = -.234$) โดยตัวแปรทั้ง 3 สามารถร่วมกันพยากรณ์การตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ร้อยละ 48.10 ($R^2_{Adj} = .481$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ยกเว้นด้านการรณรงค์หาเสียง

คำสำคัญ : การตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง; ผู้บริหารท้องถิ่น; สมาชิกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

Abstract

People's political participation is an important goal of democratic political system development which is one of the important indicators of democracy, which society that has a high or low level of democracy is determined by the level of people's political participation. Therefore, The purposes of this research included the followings: (1) To study the level of political participation and people's decision to vote for the council members and administrators of Local Government Organizations, (2) To investigate the influences of personal factors on people's decision to vote for the council members and administrators of Local Government Organizations, (3) To explore the influences of political participation on people's decision to vote for the council members and administrators of Local Government Organizations. Obtained through stratified random sampling technique, the samples consisted of 400 Nakhon Phanom people who were entitled to vote. The questionnaire with 0.80-1.00 IOC, 0.739-.929 discrimination, and .991 reliability was used as the tool for data collection and statistics employed for data analysis were composed of frequency, percentage, mean, standard deviation, Logistic Regression Analysis, and Multiple Regression Analysis. The study revealed these results: (1) The overall political participation of people was at a moderate level. However, people's voting decision for the Local Government Organizations' council members and administrators, as a whole, was at a high level. (2) The personal factors which

[480]

Citation:

สุลิมาต แปลงศรี สัญญาครณ์ สวัสดิ์โสง และ ละมัย ร่มเย็น. (2565). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 2 (4), 479-500.

Plangsree, S., Swasthaisong, S., & Romyen, L., (2022). Factors Influencing Voting Decision of People for Council Members and Administrators of Local Government Organizations in Nakhon Phanom Province. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 2 (4), 479-500;

DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2022.71>

affected the people's voting decision for Local Government Organizations' council members and administrators consisted of 4 variables: genders, education, income and district of residence. Except for ages and careers, the model or all variables could be used to significantly predict the variations of voting decisions for the Local Government Organizations' council members and administrators 26.40% (Cox & Snell $R^2 = .264$) at .01 statistical level. (3) The sub-variables which affected the people's voting decision for Local Government Organizations' council members and administrators incorporated election ($\beta = .616$), political rally ($\beta = .169$). And participation in political groups or political parties' activities ($\beta = -.234$). Altogether, these three variables could be used to significantly foretell the voting decision for Local Government Organizations' council members and administrators 48.10% ($R^2_{Adj} = .481$) at .01 statistical level except for the voting campaign.

Keywords: Voting Decisions; Local Administrators; Members of Local Government Organizations

บทนำ

การเลือกตั้ง (Elections) เป็นกิจกรรมที่สำคัญอย่างยิ่งในกระบวนการทางการเมือง (Political Process) ไม่ว่าสังคมนั้นจะปกครองด้วยระบอบใด เพราะการเลือกตั้งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการสร้างความชอบธรรมในการขึ้นมาปกครองประเทศของผู้นำในสังคมที่ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตย การเลือกตั้งยังเป็นแนวทางสำคัญในการเลือกสรรผู้ปกครอง เลือกสรรแนวนโยบายที่ใช้ ให้การเรียนรู้ทางการเมือง และการสร้างบูรณาการของชาติ ด้วยคุณประโยชน์ดังกล่าว จึงทำให้การเลือกตั้งมีความสำคัญในกระบวนการทางการเมือง ทั้งนี้เป็นไปตามสถานการณ์ความแตกต่างกันของนโยบายทางการเมือง อุดมการณ์ทางการเมือง และสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ในระบบการเมืองด้วย การเลือกตั้งเป็นการให้สิทธิขั้นมูลฐานแก่ประชาชนภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตย การปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้นถือหลักการว่า ในฐานะที่ประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศที่เรียกว่า “อำนาจอธิปไตย” นั้น ก็ชอบด้วยกฎหมายที่ประชาชนจะได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองการปกครองอย่างกว้างขวางที่สุดเท่าที่จะเหมาะสมกับสภาพของประเทศโดยทั่วไป ฉะนั้น การให้ประชาชนมีสิทธิเลือกตั้ง จึงเป็นการเปิดโอกาสในวิธีทางหนึ่งเพื่อสนองตอบต่อปรัชญาของการปกครองระบอบประชาธิปไตยดังกล่าว (ไพฑูรย์ โพธิ์สว่าง และวิเชียร ตันศิริมงคล, 2556: 1)

การปกครองท้องถิ่นถือเป็นรากฐานของประเทศที่มีการปกครองระบอบประชาธิปไตย และเป็นวิธีหนึ่งในการพัฒนาสังคมของประเทศโดยรวม โดยเน้นคุณค่าของประชาชนในการควบคุมกิจการของท้องถิ่น หรือการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองท้องถิ่น และถือเป็นหลักการที่รัฐกระจายอำนาจปกครองเกี่ยวกับกิจการบริหารสาธารณะให้แก่ชุมชนท้องถิ่นและชุมชนท้องถิ่นมีอิสระในการบริหารจัดการกิจการ

[481]

Citation:

สุลิมาต แปลงศรี สัญญาธรรม สวัสดิ์โธสง และ ละมัย ร่มเย็น. (2565). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 2 (4), 479-500.

Plangsree, S., Swasthaisong, S., & Romyen, L., (2022). Factors Influencing Voting Decision of People for Council Members and Administrators of Local Government Organizations in Nakhon Phanom Province. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 2 (4), 479-500;

DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2022.71>

บริการสาธารณะด้วยตนเอง รวมทั้งกำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่นได้รับการเลือกตั้งจากราษฎรในท้องถิ่นโดยมีพื้นที่รับผิดชอบชัดเจน การปกครองท้องถิ่นของไทยมีพัฒนาการตามลำดับขั้นโดยเริ่มตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 เป็นต้นมา ปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยมี 5 รูปแบบ ประกอบด้วย กรุงเทพมหานคร องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล (ฐานิตา เณลิมช่วง, 2558)

การเลือกตั้งนายกและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด เมื่อ วันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2563 ที่ผ่าน มา ถือเป็นด่านแรกของการเลือกตั้งท้องถิ่นผ่านพ้นไปแล้ว ในปี พ.ศ. 2564 จะเป็นปีแห่งการเลือกตั้งท้องถิ่นที่ประชาชนทั่วประเทศต้องเข้าสู่บรรยากาศของการเลือกตั้งตลอดทั้งปี โดยมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล และนายกเทศมนตรี ในวันอาทิตย์ที่ 28 มีนาคม 2564 ที่ผ่านมา นอกเหนือจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด 76 แห่ง เทศบาลอีก 2,472 แห่ง โดยแยกเป็น เทศบาลนคร 30 แห่ง เทศบาลเมือง 195 แห่ง และเทศบาลตำบล 2,247 แห่ง ที่มีการเลือกตั้งไปแล้ว ยังเหลือการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลอีก 5,300 แห่ง และรูปแบบพิเศษอีก 2 แห่งคือ กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา ที่จะจัดให้มีการเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2564 การเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นเหล่านี้ แม้จะเป็นการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น แต่ก็มีความหมายมากกว่าเรื่องการกระจายอำนาจ ถือเป็นการวัดกระแสความนิยมที่มีต่อรัฐบาลกลางและชี้อนาคตการเมืองในระดับชาติมิใช่น้อย องค์การเหล่านี้มีลักษณะพื้นฐานที่แตกต่างกัน ทั้งในด้านจำนวนของประชากร ลักษณะของประชากร ทั้งในด้านรายได้ การศึกษา และการประกอบอาชีพ ดังนั้น หากนำผลการเลือกตั้งที่เกิดขึ้นในอนาคตมาวิเคราะห์ในรายละเอียด ย่อมเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดเกมการเมืองในระดับชาติของพรรคการเมืองต่าง ๆ ได้ (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งจังหวัดนครพนม, 2564)

สำหรับจังหวัดนครพนม มีจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 555,617 คน โดยในการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2563 ที่ผ่านมา มีผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง 347,814 คน คิดเป็นร้อยละ 62.60 มีบัตรเสีย 14,084 คน คิดเป็นร้อยละ 4.05 แสดงให้เห็นว่าประชาชนในจังหวัดนครพนม มีความสนใจในการเมืองระดับท้องถิ่นของตนเองค่อนข้างสูง แต่โดยข้อเท็จจริงแล้ว การไปออกเสียงเลือกตั้งของประชาชนก็มีปัจจัยเกี่ยวข้องอีกมากมาย เช่น ปัจจัยส่วนบุคคล การรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมือง (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งจังหวัดนครพนม, 2564)

การมีส่วนร่วมของประชาชนถือเป็นหลักการที่สำคัญในการปกครองในระบอบประชาธิปไตย การมีส่วนร่วมทางการเมือง (Political Participation) ของประชาชนเป็นทั้งเป้าหมายและกระบวนการทางการเมือง กล่าวคือ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนเป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาระบบการเมืองให้เป็นประชาธิปไตย (สมบัติ อารังธัญวงศ์, 2545: 371 - 372) ทั้งนี้เป็นเพราะการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญประการหนึ่งของระบอบประชาธิปไตย สังคมใดจะมีระดับความเป็นประชาธิปไตยสูงหรือต่ำพิจารณาได้จากระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ดังนั้นสังคมที่

ประชาชนมีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองสูงย่อมมีระดับความเป็นประชาธิปไตยสูงในทางตรงกันข้าม ถ้าสังคมใดมีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองต่ำ แสดงว่าสังคมนั้นมีระดับความเป็นประชาธิปไตยต่ำ ซึ่งนักวิชาการทางรัฐศาสตร์บางกลุ่มจึงถือว่าการพัฒนาทางการเมือง คือ การทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง ความสำเร็จของการพัฒนาทางการเมือง จึงขึ้นอยู่กับระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนเป็นสำคัญ โดยที่การมีส่วนร่วมทางการเมืองแบ่งออกได้เป็น 2 ระดับ คือ การมีส่วนร่วมในการเมืองการปกครองระดับชาติ และการมีส่วนร่วมในการเมืองการปกครองในระดับท้องถิ่น ซึ่งการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนนั้น แบ่งเป็นหลายรูปแบบ ได้แก่ การไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งทุกระดับการช่วยรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น การลงสมัครรับเลือกตั้งในระดับต่าง ๆ ตลอดจนการแสดงความคิดเห็น ตรวจสอบ ติดตาม การทำงานของรัฐบาลและผู้บริหารในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการพูดคุย เขียน พินิจพิจารณา การชุมนุม ประท้วง คัดค้าน เรียกร้องหรือสนับสนุนนโยบายของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน จึงเป็นบทบาทสำคัญทางการเมือง จำเป็นต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ในกระบวนการปกครองของรัฐบาล ซึ่งจะเกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ เช่น ด้านการรับรู้ข่าวสาร ด้านการเลือกตัวแทน ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ และด้านการตรวจสอบการทำงาน และประชาชนจึงได้เล็งเห็นความสำคัญของการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองทุกระดับ ตั้งแต่ระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด และระดับประเทศ ซึ่งปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่ว่าจะเป็นส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบใด เช่น การแสดงความคิดเห็น การไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง การชุมนุมประท้วง การเรียกร้องในการเข้าไปเป็นสมาชิกกลุ่ม หรือองค์กรทางการเมือง ซึ่งนับได้ว่าเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนตัดสินใจเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น (สากล พรหมสถิต, 2561: 5)

การมีส่วนร่วมของประชาชนในระบอบประชาธิปไตยของไทยที่มีต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังถือว่าอยู่ในระดับที่น้อย เพราะประชาชนส่วนใหญ่หลังจากที่ไปลงคะแนนเสียงในการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาแล้ว ประชาชนจะมีส่วนร่วมทางการเมืองด้านอื่น ๆ น้อย เช่น การมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนา การแสดงความคิดเห็นต่อการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การควบคุม และติดตามผลการบริหารงาน ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าการที่ประชาชนไม่ได้เข้ามามีส่วนร่วมหลังเสร็จสิ้นกิจกรรมการเลือกตั้งนั้น เพราะผู้บริหารท้องถิ่นนั้นไม่ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน และประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการปกครองส่วนท้องถิ่นหรือประชาชนมีทัศนคติทางการเมืองแบบเดิม โดยมองว่ากิจกรรมทางการเมืองเป็นเรื่องของผู้นำไม่เกี่ยวข้องกับตนเอง จึงไม่เข้ามามีบทบาทหรือมีส่วนร่วมเท่าที่ควร การส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ถือเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งในระบอบประชาธิปไตย เพราะหลักสำคัญของประชาธิปไตย คือ เป็นการปกครองของประชาชนโดยประชาชนและเพื่อประชาชน ดังนั้น รัฐบาลผู้บริหารท้องถิ่น และผู้ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ จำเป็นต้องทำทุกวิถีทางที่จะก่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของ

ประชาชนในสังคมไทยให้มากที่สุด อย่างไรก็ตามแต่ละสังคมย่อมมีการกระทำทางการเมืองแตกต่างกันออกไปตามบริบทของสังคมนั้น ๆ เช่นว่าในสังคมหนึ่งถือว่าการมีส่วนร่วมทางการเมือง เป็นการกระทำที่เกิดจากความสมัครใจไม่ว่าจะประสบผลสำเร็จหรือไม่ก็ตาม หรืออาจเกิดขึ้นเพียงบางครั้งคราวหรือต่อเนื่อง อาจถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ก็ได้ ดังนั้นการมีส่วนร่วมทางการเมืองจึงเป็นได้ทั้งการต่อต้านและการสนับสนุน เช่น การเดินประท้วง การก่อจลาจล การต่อต้าน และการสนับสนุน เช่น การให้ความร่วมมือกับทางการในการเสียภาษี การเกณฑ์ทหาร เป็นต้น (ฐานิตา เณลิชช่วง, 2558)

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมือง ส่งผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนมหรือไม่ ส่งผลต่อกันอย่างไร ซึ่งจะทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของประชาชนในจังหวัดนครพนม ที่มีต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม ตลอดจนนำไปสู่แนวทางในการพัฒนา การรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมือง ในการบริหารกิจการท้องถิ่น เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนากระบวนการเมืองการปกครองของประเทศไปสู่ทิศทางที่ถูกต้องตามระบอบประชาธิปไตย และตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

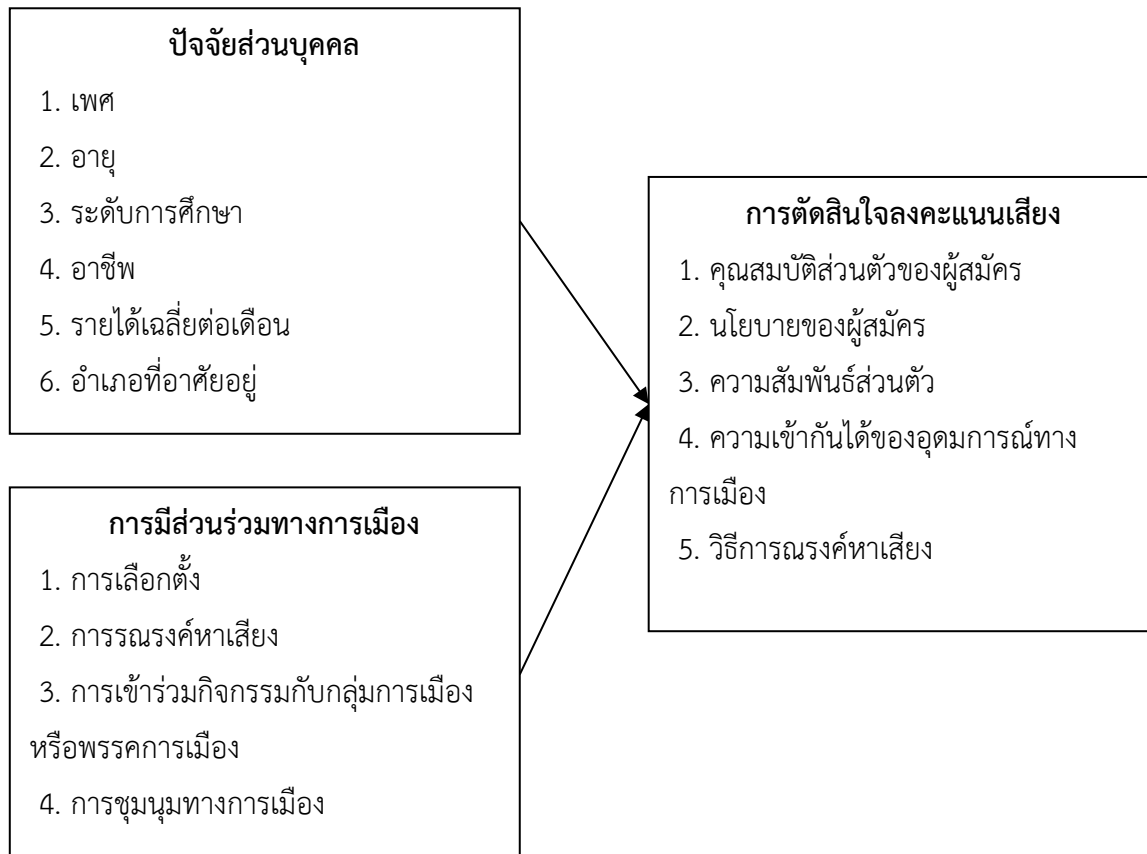
1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองและการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม
3. เพื่อศึกษาอิทธิพลของการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์แนวคิดและทฤษฎีจากนักวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ ได้แก่ กรอบแนวคิดการวิจัยของ พิชิต รัชตพิบูลภพ (2556) แนวคิดการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย ของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร (2561), รูปแบบและขั้นตอนของการมีส่วนร่วมทางการเมืองของ Milbrath and Goel (1977) มาประยุกต์ บูรณาการ และกำหนดเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัย เพื่อตอบคำถามของการวิจัย และกำหนดเป็นความมุ่งหมายของการวิจัยได้ดังภาพประกอบ 1

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

แผนภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตดังนี้

1. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1.1 ตัวแปรอิสระ (Independent variables) ได้แก่

1.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนในจังหวัดนครพนม ประกอบด้วย

1.1.1.1 เพศ

1.1.1.2 อายุ

1.1.1.3 ระดับการศึกษา

1.1.1.4 อาชีพ

1.1.1.5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

1.1.1.6 ตำบลที่อาศัยอยู่

1.1.2 การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ในจังหวัดนครพนม ประกอบด้วย

1.1.2.1 การเลือกตั้ง

1.1.2.2 การรณรงค์หาเสียง

1.1.2.3 การเข้าร่วมกิจกรรมกับกลุ่มการเมืองหรือพรรคการเมือง

1.1.2.4 การชุมนุมทางการเมือง

1.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ การตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภา

และผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม ประกอบด้วย

1.2.1 คุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร

1.2.2 นโยบายของผู้สมัคร

1.3.3 ความสัมพันธ์ส่วนตัว

1.3.4 ความเข้ากันได้ของอุดมการณ์ทางการเมือง

1.3.5 วิธีการรณรงค์หาเสียง

2. ขอบเขตด้านพื้นที่ของการวิจัย

พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษา คือ จังหวัดนครพนม

3. ขอบเขตด้านระยะเวลาดำเนินการวิจัย

ช่วงเวลาที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ ระหว่างวันที่ 1 พฤษภาคม ถึงวันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2565

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม ผู้วิจัยกำหนดระเบียบวิธีการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครพนม จำนวน 555,617 คน (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งจังหวัดนครพนม, 2564)

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครพนม จำนวน 400 คน การหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการคำนวณจากสูตรของยามาเน (Yamane, 1973: 127 ; สมเกียรติเกียรติเจริญ, 2552) โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 หรือยอมให้มีความคลาดเคลื่อนได้ร้อยละ 5 และ จะทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถาม เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เพื่อบรรยายคุณลักษณะของประชากรกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และ อำเภอกำหนดที่อยู่ ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน มีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม มีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended Form)

โดยแบบสอบถามได้ค่า IOC ระหว่าง 0.80-1.00 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.387-.878 และค่าความเชื่อมั่นภาพรวมทั้งฉบับเท่ากับ .869

นำแบบสอบถามได้นำไปเสนอขอจริยธรรมวิจัยในมนุษย์ จากสถาบันวิจัยและพัฒนาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามที่คณะกรรมการจริยธรรมวิจัยในมนุษย์เสนอแนะมา (เลขที่ใบรับรอง 054/2564)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1. ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครถึงนายอำเภอทุกอำเภอ ในเขตจังหวัดนครพนม เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

3.2. ส่งแบบสอบถามไปให้ผู้ที่เกี่ยวข้องพร้อมชี้แจงรายละเอียดความมุ่งหมายของการออกแบบสอบถามนี้ เพื่อทำความเข้าใจให้ตรงกันในการตอบแบบสอบถาม

3.3. กำหนดรหัสหมายเลขแบบสอบถามเพื่อตรวจสอบการเก็บแบบสอบถาม

3.4. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและการลงพื้นที่จริง เพื่อนำแบบสอบถามไปให้ผู้ตอบแบบสอบถามตามจำนวน รวมทั้งสิ้น 400 คน พร้อมทั้งชี้แจงรายละเอียด ความมุ่งหมายของการออกแบบสอบถาม

3.5. ตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อนำแบบสอบถามไปประมวลผล หากมีฉบับใดไม่สมบูรณ์จะคัดออกและทำการเก็บเพิ่มใหม่ให้ครบตามจำนวน และวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1. ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบสอบถาม

4.2. ตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วลงรหัส (Coding form)

4.3. ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล

4.3.1 การวิเคราะห์คุณลักษณะส่วนบุคคล ตามแบบสอบถาม ตอนที่ 1 ใช้การแจกแจงความถี่ (Frequencies) และค่าร้อยละ (Percentage)

4.3.2 การวิเคราะห์แบบสอบถาม ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

4.3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยส่วนบุคคลมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก (logistic regression analysis)

4.3.5 การศึกษาอิทธิพลของการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง การมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย

ผลการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n=400)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวนคน	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	197	49.25
- หญิง	203	50.75
2. อายุ		
- ไม่เกิน 30 ปี	39	9.75
- อายุ 31-40 ปี	167	41.75
- อายุ 41-50 ปี	148	37.00
- อายุ 51-60 ปี	26	6.50
- มากกว่า 60 ปี	20	5.00
3. ระดับการศึกษา		
- ต่ำกว่าปริญญาตรี	202	50.50
- ปริญญาตรี	156	39.00
- สูงกว่าปริญญาตรี	42	10.50
4. อาชีพ		
- เกษตรกร	158	39.50
- ค้าขาย	70	17.50
- ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ	41	10.25
- รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานของรัฐ	92	23.00
- รับจ้าง/พนักงานบริษัทเอกชน	18	4.50
- อาชีพอื่น ๆ	21	5.25
5. รายได้ต่อเดือน		
- ไม่เกิน 10,000 บาท	183	45.75
- 10,001-20,000 บาท	144	36.00
- 20,001-30,000 บาท	55	13.75
- ตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไป	18	4.50
6. อำเภอที่อาศัยอยู่		

[489]

Citation:

สุลิมมาต แปลงศรี สันญาครณ์ สวัสดิ์โสง และ ละมัย ร่มเย็น. (2565). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 2 (4), 479-500.

Plangsree, S., Swasthaisong, S., & Romyen, L., (2022). Factors Influencing Voting Decision of People for Council Members and Administrators of Local Government Organizations in Nakhon Phanom Province. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 2 (4), 479-500;

DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2022.71>

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวนคน	ร้อยละ
- อำเภอเมืองนครพนม	81	20.25
- อำเภอปลาปาก	30	7.50
- อำเภอท่าอุเทน	33	8.25
- อำเภอบ้านแพง	20	5.00
- อำเภอธาตุพนม	46	11.50
- อำเภอเรณูนคร	25	6.25
- อำเภอนาแก	43	10.75
- อำเภอศรีสงคราม	39	9.75
- อำเภอนาหว้า	29	7.25
- อำเภอโพนสวรรค์	32	8.00
- อำเภอนาทม	13	3.25
- อำเภอวังยาง	9	2.25
รวม	400	100.00

จากตาราง 1 พบว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งในเขต จังหวัดนครพนม จำนวน 400 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 50.75 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.75 มีการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 50.50 ประกอบอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 39.50 มีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 45.75 อาศัยอยู่ในอำเภอเมือง นครพนม คิดเป็นร้อยละ 20.25

2. ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ในจังหวัดนครพนม

(n=400)

ด้านที่	การมีส่วนร่วมทางการเมือง	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	การเลือกตั้ง	4.20	0.59	มาก
2	การรณรงค์หาเสียง	2.39	0.60	น้อย
3	การเข้าร่วมกิจกรรมกับกลุ่มการเมืองหรือพรรคการเมือง	1.62	0.69	น้อย
4	การชุมนุมทางการเมือง	2.21	0.51	น้อย
รวม		2.74	0.37	ปานกลาง

[490]

Citation: สุลิมาศ แปลงศรี สัญญาครณ์ สวัสดิ์โสง และ ละมัย ร่มเย็น. (2565). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 2 (4), 479-500.

Plangsree, S., Swasthaisong, S., & Romyen, L., (2022). Factors Influencing Voting Decision of People for Council Members and Administrators of Local Government Organizations in Nakhon Phanom Province. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 2 (4), 479-500;

DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2022.71>

จากตาราง 2 พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ในจังหวัดนครพนม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.74$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การเลือกตั้ง ($\bar{X} = 4.20$) รองลงมาคือ การรณรงค์หาเสียง ($\bar{X} = 2.39$) การชุมนุมทางการเมือง ($\bar{X} = 2.21$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การเข้าร่วมกิจกรรมกับกลุ่มการเมืองหรือพรรคการเมือง ($\bar{X} = 1.62$)

โดยด้านการเลือกตั้ง ($\bar{X} = 4.20$) ซึ่งเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ท่านไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล/องค์การบริหารส่วนตำบล ($\bar{X} = 4.64$) มีส่วนร่วมในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ท่านไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ($\bar{X} = 4.58$) มีส่วนร่วมในระดับมากที่สุด ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ท่านเป็นอาสาสมัครต่าง ๆ ในการเลือกตั้ง ($\bar{X} = 2.76$) มีส่วนร่วมในระดับปานกลาง

ส่วนด้านการเข้าร่วมกิจกรรมกับกลุ่มการเมืองหรือพรรคการเมือง ($\bar{X} = 1.62$) ซึ่งเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ท่านเสนอตัวเข้าสมัครการเลือกตั้งหรือเป็นฐานคะแนนเสียง ($\bar{X} = 1.86$) มีส่วนร่วมในระดับน้อย รองลงมาคือ ท่านสมัครเป็นสมาชิกหรือมีส่วนร่วมในการจัดตั้งพรรคการเมือง/กลุ่มการเมืองในช่วงระหว่างที่มีการเลือกตั้งทั้งในระดับประเทศหรือระดับท้องถิ่น ($\bar{X} = 1.70$) มีส่วนร่วมในระดับน้อย ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ท่านเข้าไปมีส่วนในการจัดกิจกรรมของกลุ่มการเมืองหรือพรรคการเมือง ($\bar{X} = 1.47$) มีส่วนร่วมในระดับน้อยที่สุด

3. ผลการวิเคราะห์ระดับการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง สมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม

(n=400)

ด้านที่	การตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	คุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร	4.04	0.52	มาก
2	นโยบายของผู้สมัคร	4.36	0.49	มาก
3	ความสัมพันธ์ส่วนตัว	2.15	0.63	น้อย
4	ความเข้าใจได้ของอุดมการณ์ทางการเมือง	3.47	0.50	มาก
5	วิธีการรณรงค์หาเสียง	4.07	0.51	มาก
รวม		3.74	0.43	มาก

จากตาราง 3 พบว่า การตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.11$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ นโยบายของผู้สมัคร ($\bar{X}=4.36$) รองลงมาคือ วิธีการรณรงค์หาเสียง ($\bar{X}=4.07$) คุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร ($\bar{X}=4.04$) ความเข้ากันได้ของอุดมการณ์ทางการเมือง ($\bar{X}=3.47$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ความสัมพันธ์ส่วนตัว ($\bar{X}=2.15$)

โดย ด้านนโยบายของผู้สมัคร ($\bar{X}=4.36$) ซึ่งเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ผู้สมัครมีนโยบายสร้างอาชีพให้กับประชาชน เพื่อเพิ่มรายได้เสริมให้กับประชาชน ($\bar{X}=4.60$) รองลงมาคือ ผู้สมัครมีนโยบายส่งเสริมสนับสนุนด้านการศึกษา ($\bar{X}=4.52$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ผู้สมัครมีนโยบายสนับสนุนแหล่งท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับชุมชน ($\bar{X}=4.20$)

ส่วนด้านความสัมพันธ์ส่วนตัว ($\bar{X}=2.15$) ซึ่งเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ผู้สมัครเป็นคนที่ท่านรู้จักเป็นอย่างดี ($\bar{X}=2.48$) รองลงมาคือ ผู้สมัครเป็นเพื่อนหรือเป็นคนที่ท่านสนิท สนิทคุ้นเคย ($\bar{X}=2.21$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้สมัครเคยช่วยเหลือหรือมีบุญคุณกับท่าน ($\bar{X}=1.92$)

4. ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกของปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครพนม ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม

ตัวแปร	B	S.E.	Wald	df	p	EXP(B)
- เพศ (X_1)	-1.650	.322	26.245	1	.000**	.192
- อายุ (X_2)	-.054	.166	.107	1	.743	.947
- ระดับการศึกษา (X_3)	1.412	.377	14.028	1	.000**	4.104
- อาชีพ (X_4)	-.215	.134	2.571	1	.109	.807
- รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (X_5)	-.956	.267	12.812	1	.000**	.394
- อำเภอที่อาศัยอยู่ (X_6)	-.433	.059	54.610	1	.000**	.649

-2 Log likelihood = 308.540 Chi-square = 15.771, df = 8: = .046 Cox & Snell R^2 = .264,

Nagelkerke R^2 = .400

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 18 พบว่า เมื่อพิจารณาค่า $-2 \text{ Log likelihood}$ ของโมเดลที่มีตัวแปรอิสระทั้ง 6 ตัวแปร ปรากฏว่ามีค่า $-2 \text{ Log likelihood} = 308.540$ ซึ่งน้อยกว่าค่า $-2 \text{ Log likelihood}$ ในโมเดลที่มีเฉพาะค่าคงที่หรือไม่มีตัวแปรอิสระเลย ($-2 \text{ Log likelihood} = 308.540$) และเมื่อใช้สถิติทดสอบโมเดล ได้ค่าไคสแควร์เท่ากับ 15.771 แสดงว่าค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยโลจิสติกของตัวแปรอิสระทุกตัวมีค่าไม่เท่ากับศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($\text{Chi-square} = 15.771, \text{df}=8, p=.046$) ซึ่งหมายความว่าตัวแปรอิสระทั้ง 6 ตัวแปร มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนมและเมื่อพิจารณาความสามารถในการทำนายของโมเดลโลจิสติกพบว่า โมเดลดังกล่าวสามารถทำนายความผันแปรของการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม ได้ร้อยละ 26.40 ($\text{Cox \& Snell } R^2 = .264$) โดยตัวแปรที่ทำให้สัดส่วนการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนมต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 ตัวแปร ได้แก่ เพศ (X_1) ระดับการศึกษา (X_3) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (X_5) และ อาชีพที่อาศัยอยู่ (X_6) โดยสามารถสร้างสมการได้ดังต่อไปนี้

$$Z_Y = -1.650^{**}(X_1) + 1.412^{**}(X_3) + .956^{**}(X_5) + .433^{**}(X_6)$$

5. ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณอิทธิพลของการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม

ตัวแปรพยากรณ์	B	Std.error	(β)	T	P-value	Collinearity	
						Tolerance	VIF
(Constant)	1.685	.142		11.893	.000		
การเลือกตั้ง (PP_1)	.448	.029	.616	15.470	.000**	.821	1.218
การรณรงค์หาเสียง (PP_2)	.040	.033	.056	1.236	.217	.629	1.590
การเข้าร่วมกิจกรรมกับกลุ่มการเมืองหรือพรรคการเมือง (PP_3)	-.147	.034	-.234	-4.281	.000**	.434	2.306
การชุมนุมทางการเมือง (PP_4)	.143	.043	.169	3.294	.001**	.494	2.024

$$R=.698, R^2=.487, R^{2Ad}=.481, F=93.580, \text{Sig}=.000^{**}$$

จากตาราง 5 พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมือง ด้านการเลือกตั้ง (PP_1) ($\beta=.616$) ด้านการชุมนุมทางการเมือง (PP_4) ($\beta=.169$) และด้านการเข้าร่วมกิจกรรมกับกลุ่มการเมืองหรือพรรคการเมือง (PP_3) ($\beta=-.234$)

[493]

Citation:

สุสิมาศ แปลงศรี สัญญากรณ์ สวัสดิ์โรสง และ ละมัย ร่มเย็น. (2565). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 2 (4), 479-500.

Plangsree, S., Swasthaisong, S., & Romyen, L., (2022). Factors Influencing Voting Decision of People for Council Members and Administrators of Local Government Organizations in Nakhon Phanom Province. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 2 (4), 479-500;

DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2022.71>

มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยสามารถร่วมกันทำนายระดับการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม ได้ร้อยละ 48.10 ($R^{2Adj}=.481$) อธิบายได้ว่าประชาชนในจังหวัดนครพนมมีส่วนร่วมทางการเมืองด้านการเลือกตั้งมาก ยังมีส่วนร่วมทางการเมืองด้านการเข้าร่วมกิจกรรมกับกลุ่มการเมืองหรือพรรคการเมืองน้อย ยังมีส่วนร่วมทางการเมืองด้านการชุมนุมทางการเมืองมาก จะเป็นผู้ที่มีการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งมากขึ้นด้วย โดยสามารถสร้างสมการในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน ได้ดังต่อไปนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y = 1.685 + .448^{**}(PP_1) + -.147^{**}(PP_3) + .143^{**}(PP_3)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z_Y = .616^{**}(PP_1) + -.234^{**}(PP_3) + .169^{**}(PP_4)$$

ส่วนการมีส่วนร่วมทางการเมืองด้านการรณรงค์หาเสียง ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม

อภิปรายผล

1. ผลการวิจัยเพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม พบว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 6 ตัวแปร มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนมและเมื่อพิจารณาความสามารถในการทำนายของโมเดลโลจิสติก พบว่า โมเดลดังกล่าวสามารถทำนายความผันแปรของการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม ได้ร้อยละ 26.40 ($Cox \& Snell R^2 = .264$) โดยตัวแปรที่ทำให้สัดส่วนการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนมต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 ตัวแปร ได้แก่ เพศ (X_1) ระดับการศึกษา (X_3) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (X_5) และ อำเภอที่อาศัยอยู่ (X_6)

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม ย่อมแตกต่างกันไปตามลักษณะของปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่ง Milbrath และ Goel (1977, pp. 121-125 ; วิฑูรย์ ญูช, 2548) ได้ทำการวิจัยและสรุปผลการวิจัยที่เกี่ยวกับเรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมืองว่า คนที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมสูง มักจะเป็นผู้สนใจและอยากเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองมากคนที่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องการเมืองมากมีความเข้าใจในทางการเมืองสูง ย่อมมีส่วนร่วมทางการเมืองมาก และเพศชายก็มีแนวโน้มที่จะเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง

มากกว่าเพศหญิง ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฌมลวรรณ วรรณปลูก (2561) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งนายกเทศมนตรี: ศึกษากรณีเทศบาลเมืองเขลางค์นคร อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ผลการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเขลางค์นคร อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง พบว่า ในภาพรวม เพศ อายุ อาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกตั้งในส่วนของการระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกตั้งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของสมชาย วุฒิมลวิทยา (บทความย่อ, 2559) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเทศบาลนครนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัย พบว่า การทดสอบสมมติฐาน เพศ อายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเทศบาลนครนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ส่วนระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเทศบาลนครนนทบุรี จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม พบว่า ตัวแปรย่อยของการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม คือ ด้านการเลือกตั้ง ($\beta=.616$) ด้านการชุมนุมทางการเมือง ($\beta=.169$) และด้านการเข้าร่วมกิจกรรมกับกลุ่มการเมืองหรือพรรคการเมือง ($\beta=-.234$) โดยตัวแปรทั้ง 3 สามารถร่วมกันพยากรณ์การตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ร้อยละ 48.10 ($R^{2Adj}=.481$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า เมื่อประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองย่อมจะส่งผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของประชาชน รวมทั้งการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม ด้วย โดยสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร (2561: 12-13) ให้ความหมายว่า การมีส่วนร่วมทางการเมือง (Political Participation) หมายถึงการกระทำใด ๆ ก็ตามที่เกิดขึ้นโดยความเต็มใจไม่ว่าจะประสบความสำเร็จหรือไม่ ไม่ว่าจะมีการจัดอย่างเป็นระเบียบหรือไม่ และไม่ว่าจะเกิดขึ้นเป็นครั้งคราวหรือต่อเนื่องกัน จะใช้วิธีการ ที่ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ เพื่อผลในการที่จะมีอิทธิพลต่อการเลือกนโยบายของรัฐ หรือต่อการบริหารงานของรัฐ หรือต่อการเลือกผู้นำทางการเมืองของรัฐบาลไม่ว่าจะเป็นไปในระดับท้องถิ่นหรือ ระดับชาติก็ตาม เพื่ออิทธิพลของกลุ่มการเมืองในการเลือกกำหนดบุคคลในวงการรัฐบาล หรือกดดันรัฐบาลให้กระทำตามที่พลเมืองผู้นั้น หรือกลุ่มนั้นต้องการ ตลอดจนมีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบาย ของรัฐทั้งในการเมืองการปกครองระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ประกอบด้วย 1) ด้านการเลือกตั้ง 2) ด้านการวางแผนพัฒนา 3) ด้านการจัดทำโครงการ และ 4) ด้านการตรวจสอบ ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองมีลักษณะที่รวมกันสองประการ ได้แก่ (1) ต้องเป็นไปตามความสมัครใจและ

(2) ต้องมี จุดมุ่งหมายเพื่อมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้มีอำนาจ นอกจากนั้นกิจกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองต้องเป็นไปตามที่ระบบการเมืองและกฎหมายกำหนดให้กระทำได้ หรืออาจใช้วิธีการที่ไม่ถูกต้อง ตามกฎหมายก็ได้ และสอดคล้องกับแนวคิดของบวรศักดิ์ อุวรรณโณ และ ถวิลวดี บุรีกุล (2552: 70) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองนั้นเป็นการปฏิบัติการโดยสมัครใจที่ไม่ว่าจะเป็นผลสำเร็จหรือไม่ มีการจัดองค์กรหรือไม่ก็ตาม จะเกิดขึ้นเป็นครั้งคราวหรือต่อเนื่องและใช้วิธีที่ถูกต้องโดยได้รับการยอมรับตามกฎหมายหรือไม่ก็ตาม การกระทำนั้นมุ่งประสงค์ที่จะมีอิทธิพลต่อการเลือกนโยบายสาธารณะ การบริหารงานนโยบายสาธารณะและการเลือกผู้นำทางการเมืองไม่ว่าจะเป็นระดับชาติหรือระดับท้องถิ่นโดยเน้นว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองจะต้องเป็นการกระทำโดยสมัครใจ

ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไกรลาศ พลไชย (2561) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับการตัดสินใจ ของประชาชนในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ อำเภอเมืองสกลนคร มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r=0.247$ เป็นความสัมพันธ์เชิงบวกและขนาดความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ อิทธิพลของการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่มีต่อการตัดสินใจ ของประชาชนในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร พบว่า มีปัจจัยที่สามารถพยากรณ์การตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ อำเภอเมืองสกลนคร ได้แก่ การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง อย่างมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนการมีส่วนร่วมทางการเมืองด้านการรณรงค์หาเสียง ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ประชาชนในเขตจังหวัดนครพนมส่วนใหญ่ ไม่ค่อยได้เข้าร่วมเป็นผู้ช่วยเหลือผู้สนับสนุนเงินแก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่นหรือพรรคการเมือง ไม่ได้เป็นหัวหน้าผู้ช่วยเหลือเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้งทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่นหรือพรรคการเมือง และไม่ได้เป็นเป็นผู้ช่วยเหลือ ผู้สนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น หรือพรรคการเมือง จึงทำให้การมีส่วนร่วมทางการเมืองด้านการรณรงค์หาเสียง ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม ส่วนการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนด้านการเข้าร่วมกิจกรรมกับกลุ่มการเมืองหรือพรรคการเมือง (PP_3) ($\beta=-.234$) มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีอิทธิพลในด้านลบ ก็มีเหตุผลเดียวกัน คือ ประชาชนในเขตจังหวัดนครพนมส่วนใหญ่ เป็นชาวบ้าน อาศัยอยู่ในชนบท ซึ่งการเข้าร่วมกิจกรรมกับกลุ่มการเมืองหรือพรรคการเมือง เป็นเรื่องที่อยู่ไกลตัว และมักจะมองว่า การเข้าร่วมกิจกรรมกับกลุ่มการเมืองหรือ

พรรคการเมือง ไม่มีความสำคัญหรือส่งผลต่อวิถีชีวิต และการดำรงชีวิตของตนเองมากนัก ประชาชนส่วนใหญ่ ไม่ได้เข้าไปมีส่วนในการจัดกิจกรรมของกลุ่มการเมืองหรือพรรคการเมือง ไม่ได้เข้าไปร่วมกิจกรรมกับกลุ่มการเมืองต่าง ๆ เช่น กลุ่มพันธมิตร, กลุ่ม กปปส., หรือ กลุ่ม นปช. ในช่วงที่มีเหตุการณ์ทางการเมือง และไม่ได้สมัครเป็นตัวแทนกลุ่มการเมืองหรือพรรคการเมืองเพื่อเข้ารับสมัครการเลือกตั้งทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น จึงทำให้ปัจจัยดังกล่าวมีอิทธิพลในด้านลบต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครพนม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครพนม ควรส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ในจังหวัดนครพนม ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมกับกลุ่มการเมืองหรือพรรคการเมือง โดยการณรงค์และส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเข้าไปมีส่วนในการจัดกิจกรรมของกลุ่มการเมืองหรือพรรคการเมือง ให้มากขึ้นด้านการชุมนุมทางการเมือง โดยการณรงค์และส่งเสริมให้ประชาชนเห็นความสำคัญของการชุมนุมทางการเมืองอย่างสันติ และด้านการรณรงค์หาเสียง โดยการณรงค์และส่งเสริมให้ประชาชนที่มีความพร้อมเข้าร่วมเป็นผู้ช่วยเหลือ ผู้สนับสนุนเงินแก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่นหรือพรรคการเมือง ตลอดจนร่วมเป็นหัวคะแนน ผู้ช่วยหาเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้งทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่นหรือพรรคการเมือง

1.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครพนม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครพนม ควรส่งเสริมให้ความรู้ประชาชน เกี่ยวกับการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม รวมทั้งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ได้แก่ การอบรมให้ความรู้ การจัดประชุมสัมมนาการจัดเวทีเสวนา การรณรงค์เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับประชาธิปไตย การเมืองการปกครอง รัฐธรรมนูญ การเลือกตั้ง ระบบพรรคการเมือง การปกครองท้องถิ่น แก่ประชาชนโดยทั่วไป รวมทั้งสร้างความตระหนัก และชี้ให้ประชาชนเห็นถึงความสำคัญของการใช้เหตุผลต่าง ๆ ประกอบการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

1.3 หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครพนม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครพนม ควรส่งเสริมการให้ความรู้ประชาชน และต้องสร้างความตระหนักและให้ความสำคัญถึงเหตุผลต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม โดยเฉพาะประชาชนที่มีการศึกษาในระดับต่ำ

กว่าปริญญาตรี ประกอบอาชีพรับจ้าง/พนักงานบริษัทเอกชน และประชาชนที่อาศัยอยู่ในอำเภอนาทม เนื่องจากพบว่าประชาชนกลุ่มดังกล่าว มีการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนมต่ำกว่าประชาชนกลุ่มอื่น ๆ

1.4 หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครพนม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครพนม ควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองด้านการเลือกตั้ง ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมกับกลุ่มการเมืองหรือพรรคการเมือง และด้านการชุมนุมทางการเมือง เนื่องจากเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม ตามลำดับ

1.5 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงสิทธิและอำนาจในการเข้าไปมีส่วนร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ เช่น การปิดประกาศข้อมูลการใช้หอกระจายข่าว การจัดทำเอกสารหรือแผ่นพับ การจัดกิจกรรมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพบประชาชน

1.6 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรรณรงค์ส่งเสริมให้ประชาชนเกิดความตระหนักและเห็นความสำคัญในการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติ และควรส่งเสริมการให้ความรู้ประชาชนให้เห็นถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมทางการเมืองทั้งในระดับชาติ และระดับท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างทัศนคติในการเข้ามามีบทบาทในทางการเมือง และการทำงานในระดับท้องถิ่นที่จะทำให้ท้องถิ่นของตนเองเจริญก้าวหน้าและยังทำประโยชน์มาสู่ท้องถิ่นของตนเองมากที่สุด

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าว โดยทำการเปรียบเทียบกับพื้นที่อำเภออื่น ๆ ในเขตจังหวัดนครพนมเพื่อที่จะได้ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม ในเขตอำเภออื่น ๆ ของประชาชนในจังหวัดนครพนม

2.2 ควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม เป็นข้อมูลเชิงประจักษ์มากขึ้น

2.3 ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่น ๆ เช่น ปัจจัยด้านความรู้ ด้านความเข้าใจทางการเมือง ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง ด้านสิ่งแวดล้อมทางการเมืองด้านสังคมและเศรษฐกิจ และวัฒนธรรมแบบประชาธิปไตย ที่อาจส่งผลกระทบต่อตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม

2.4 ควรศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของประชาชนในเขต จังหวัดนครพนม ทำเป็นวิจัยเชิงคุณภาพ มีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีสัมภาษณ์ เพื่อที่จะได้รับทราบถึงปัญหาและอุปสรรคจะได้หาแนวทางส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ไกรลาศ พลไชย. (2561). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ อำเภอเมืองสกลนคร*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ฐานิตา เฉลิมช่วง. (2558). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในระดับเทศบาล จังหวัดฉะเชิงเทรา*. ฉะเชิงเทรา: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- ธมลวรรณ วรรณปลูก. (2561). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งนายกเทศมนตรี: ศึกษากรณีเทศบาลเมืองเขลางค์นคร อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง*. การค้นคว้าอิสระรัฐศาสตรบัณฑิต (สื่อสารการเมือง). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกริก.
- บวรศักดิ์ อุวรรณโณ และ ถิรวดี บุรีกุล. (2552). *ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม*. กรุงเทพฯ : สถาบันพระปกเกล้า.
- พิชิต รัชตพิบูลภพ. (2556). *การมีส่วนร่วมทางการเมืองของทหาร*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.
- ไพฑูรย์ โพธิสว่าง และวิเชียร ต้นศิริมงคล. (2556). *รายงานการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งของผู้นำทางการเมืองในประเทศไทย*. ชลบุรี : คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
- วิฑูรย์ ภูษ. (2548). *การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรภายในมหาวิทยาลัยรามคำแหง*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์) คณะรัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- สมเกียรติ เกียรติเจริญ. (2552). *เทคนิคการทำวิจัย วิทยานิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระ*. มหาสารคาม: สารคามการพิมพ์
- สมชาย วุฒิพิมลวิทยา. (2559). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเทศบาลนครนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี*. สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต (สื่อสารการเมือง) : วิทยาลัยสื่อสารการเมือง มหาวิทยาลัยเกริก.
- สมบัติ อารังญวงศ์. (2545). *นโยบายสาธารณะ : แนวความคิดการวิเคราะห์และกระบวนการ*. กรุงเทพฯ: เสมาธรรม.
- สากล พรหมสถิต. (2561). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในทางการเมือง*. บุรีรัมย์: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งจังหวัดนครพนม. (2564). *ข้อมูลการเลือกตั้งจังหวัดนครพนม*. นครพนม: สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งจังหวัดนครพนม.

.....
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2561). *การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย*.

กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.

Milbrath, L. W. & Goel. (1977). *Political participation: How and why do people get Involved in Politics*. 2nd Edited, Chicago: Rand McNally College.

Yamane, T., (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. Third edition. New York: Harper and Row Publication.

[500]

Citation:

สุลิมาต แปลงศรี สันญาครณ์ สวัสดิ์ไธสง และ ละมัย ร่มเย็น. (2565). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 2 (4), 479-500.

Plangsree, S., Swasthaisong, S., & Romyen, L., (2022). Factors Influencing Voting Decision of People for Council Members and Administrators of Local Government Organizations in Nakhon Phanom Province. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 2 (4), 479-500;

DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2022.71>